

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Feria 4. Hebdomade majoris. Jesus in sua Passione nostræ
commiserationis objectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Si non dilexisset inimicos, nondum pos- Aprilis.
sederet amicos. Bern. Serm. 20. in Cant.

FERIA IV HEBDOMADÆ SAN-
CTÆ.

Jesus in sua Passione nostræ
commiserationis objectum.

I.

Jesus debet esse objectum miserationis
nostræ, quia multa patitur. Magnitu-
do dolorum Christi in sua Passione colligi-
tur. 1. è multitudine eorum, qui ad eum
cruciandum conspirant: magni, parvi,
Scribæ, sacerdotes, Pharisei, Romani, ami-
ci, inimici, omnes sunt causa, ut patiatur, qui
pro omnibus pati debebat. 2. è multitu-
dine tormentorum; cum nec ullam par-
tem in suo corpore, nec facultatem habue-
rit in anima, quæ peculiare suum tormen-
tum perpeffa non sit. 3. è spatio tempo-
ris; cum passus sit à primo usque ad ul-
timum vitæ momentum, sine intermissione,
sine levamine doloribus semper crescenti-
bus. 4. è genere pænarum, quæ fuere
prorsus inusitatæ, ut coronatio è spinis;
aut exercitæ modo penitus inaudito, ut

E 5

fla-

Aprilis,

flagellatio. 5. è delicata corporis habitudine, & ad omnes dolores tenerrima. 6. è vivacitate imaginationis, & applicatione ad omnia sua mala, ut nullum eorum ipsum præteriret, quin totam illius sentiret acerbiter. An ullus unquam hominum tantillo tempore tanta passus est? an non igitur meritò vir dolorum dicitur? sed vir dolorum non est, nisi quia Deus amoris est: si hisce ipsius doloribus, & amore non movear, an non potius rupes, quàm homo sum?

II. Iesus objectum esse debet commiserationis nostræ, quia pro nobis patitur. Malis alicujus bestiae, si ea pro nobis pateretur, vehementer moveremur; & ijs, quæ Deus pro nobis patitur, non movebimur? in crudelissimis etiam tormentis Christi oculis continuò obversati sumus. Is è turba, ut ita dicam, nos secernens merita sua peculiari ratione nobis applicavit. Nos ipsum ad illa subeunda movimus: atque hæc quantumcunque essent crudelia, suavia ei acciderunt, quia nobis profutura; & ipsius in nos amorem satîs, superque restatura, simulque nostrum meritura. Amor, quo Christus in nos ferebatur, & desiderium hujus amoris nos convincendi effecit, ut crudelissima quæque tormenta a-

ma-

mabilia ei viderentur. Difficultas pro ipso patiendi, quam experimur, ostendit vel exiguum nostrum erga ipsum amorem, vel quòd nobis parùm cordi sit, eum testari. Homo, qui non amat Deum pro se mortuum, vel pro ipso mori, vel saltem unicè ipsi vivere paratus non est, vita dignus non est. Apostolus anathema in ipsum pronuntiat: & nōne id meretur? dum enim Iesum non amat, seipsum condemnat; dūque eum è corde suo expellit, seipsum è corde Iesu extrudit. Potestne funestior esse proscriptio?

III. Iesus esse debet objectum Commiserationis nostræ, quia pro nobis patitur; quia nos dolores hos ipsi accersivimus; neque enim eorum motivum duntaxat, sed etiam causa sumus. Ac propterea non tantum pia cogitatio, & hyperbolica opinio est, si dicimus, peccata nostra Christum Dominum Cruci affixisse, sed articulus fidei. Iniquitates nostræ, inquit Propheta, eum vulneribus cooperuerunt. Hæ rabiem inimicorum, & justitiam Patris æterni in eum armavêre. Infinitè speciosus erat, objectum oblectationis æterno Patri suo. Infinitè sanctus erat peccati incapax. Infinitè beatus erat doloris sensui inaccessus. Quia verò sponsor noster fuit,

Ideò

*Vulneratus
est propter
scelerano-
stra.*

Aprilis.

Ideò necessarium fuit, ut se dolori, quem nos eramus meriti, subijceret, ac totum iræ paternæ pondus sustineret. Ipse est Iacob ille veste Esavi indutus, à Patre suo non agnitus, non ut ejus Benedictionem præriperet, sed maledictionis scopus evaderet. Possúmne mihi imperare, quin hujusmodi Dominum amem, qui, licet infinito horrore peccata mea abomináretur, ijs tamen se subjecit, ut me à pæna illis debita liberaret. Possúmne amare peccatum, quod Servatorem meum in tam miserabilem adduxit statum?

Statuamus non simplice duntaxat commiserationis affectu erga Christi Domini Cruciatu contenti esse; sed ulterius ad sincerum & generosum peccatorum nostrorum horrorem progredi.

Vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Isa. 53. 5.

Portans crucem suam Iesus grande spectaculum! si spectet impietas, grande ludibrium! si pieras, grande Mysterium. Aug. in Ioan.

